

КНИЖКА ПЕТА

1938—1939

ГОДИНА XXXIV

КОКИЧЕТА

Едно врабче извика отъ стобора:

— Не бойте се! То бѣше, щото бѣше:

Тамъ, гдето е снѣгътъ изпразднилъ двора
погледайте: кокичета бѣлѣятъ!

— Кокичета ли? Нѣмаше ги снощи!

— Пристигнали сж всички тая заранъ.

— У-у! вижте ги — по ризички сж още,
но радватъ се, че сж дошли най-рано.

— Добре дошли! — врабчетата имъ викатъ
и съ нѣжнитѣ си човки ги цѣлуватъ.

— Хай, всички да запѣемъ! — Чуруликать,
че зимата се кани да пжтува!

— Да пѣемъ! Хайде! Весело и живо:
жиръ-чивъ-чирикъ! О, сбогомъ, снѣжна зимо!
Добре дошли, кокичета красиви,
предвестници на пролѣтътъ любима!

Богданъ Овесянинъ

